
NOTAT

Til:	Folketingets Europaudvalg	J.nr.:	97.a.40.a
CC:		Bilag:	
Fra:	Udenrigsministeriet	Dato:	25. november 2005
Emne:	Svar på spørgsmål fra Folketingets Europaudvalg om WTO		

Spørgsmål 13 af 8. november 2005

”Vil ministeren kommentere vedlagte artikel fra Financial Times den 10. oktober 2005 ”America’s proposal to kickstart the Doha trade talks” i relation til de i artiklen omtalte amerikanske udspil på landbrugsområdet under Doha-forhandlingerne?

Svar:

Jeg har med interesse læst artiklen i Financial Times. Selvom det amerikanske udspil på landbrugsområdet efterfølgende er blevet overhalet af to EU-udspil hhv. den 13. og 28. oktober, så er det amerikanske udspil fortsat af stor betydning for både landbrugsforhandlingerne og de bredere forhandlinger i WTO. Det amerikanske udspil den 10. oktober markerede et væsentligt skift i forhandlingerne. Det var første gang USA lagde et konkret tilbud frem og dette er i sig selv et meget positivt og konstruktivt signal.

Selve indholdet i det amerikanske udspil er dog noget mere blandet. Der er i det amerikanske udspil givet reelle indrømmelser på nogle områder. Dette gælder bl.a. på toldreduktioner, hvor der synes at være vilje til at komme væsentligt ned. På andre områder er der imidlertid tale om amerikansk overbudspolitik, hvor der tilbydes mere mod at andre – ikke bare EU, men også lande som Norge, Japan og Schweiz - skal levere langt ud over hvad der er realistisk. Det amerikanske tilbud om reduktion af den handelsforvidende interne støtte, hvor USA har tilbudt en reduktion på 60% af den del af støtten som vedrører garanterede mindstepriser (den såkaldte gule boks), er forbundet med et modkrav om, at EU reducerer sin tilsvarende støtte med 83%. USA ved jo godt at dette vil gå ud over den eksisterende landbrugsreform i EU. EU har på den handelsforvidende interne støtte dog vist sin vilje til at imødekomme de amerikanske ønsker og har derfor tilbudt at reducere støtten med 70%, mod at USA fortsat kun skal reducere med 60%.

Det amerikanske udspil går desværre også let hen over nogle af de vigtigste områder i forhandlingerne. F.eks. fremhæves det i artiklen i Financial Times, at den amerikanske fødevarerbestand vil blive gjort mere regelret. Det nævnes imidlertid ikke, at USA samtidig ønsker særlige undtagelser for nødhjælp, fødevarerhjelpe til de mindst udviklede lande og

nettofødevarerimporterende lande. Reelt set er der således ikke meget nyt i denne del af det amerikanske tilbud. USA undskylder sig med, at det ikke må føre til formindsket fødevarerbistand, men reelt set er det jo netop hvad den amerikanske politik allerede medfører. Når der først skal betales subsidier til amerikanske landmænd, før fødevarer gives til de nødramte lande betyder det jo også, at de nødramte fattige i bogstavelig forstand får mindre mad for pengene. Det ville være bedre og mere reelt at købe fødevarerne på verdensmarkedet og gerne så tæt ved de nødramte områder som muligt.

Andre væsentlige områder som det amerikanske tilbud og artiklen i Financial Times glider let hen over er dels behovet for ændrede regler for anvendelse af den blå boks i landbrugspolitikken og dels de meget store amerikanske subsidier til deres egne bomuldsproducenter. Bomuld er jo et område som har fået sit helt eget forhandlingsforum, men hvor USA hidtil ikke har vist den store vilje til at komme med de nødvendige indrømmelser.

Der er således en række positive og reelle koncessioner i det amerikanske forslag, men der er også områder, hvor der må leveres mere i de videre drøftelser op til og under ministermødet i Hong Kong.